

BEN SENİ HİÇ SEVMEDİM Kİ!

Ben seni hiç sevmedim ki!

Bir eylül sabahı uzak iklimlerden gelip gönül göğümden süzülerek vaktime konan gözlerinde abıhayat iksiri taşıyan, kalbimdeki kuşu uyandıran sonra gagasından öpüp Allah'a ısmarladık demeden uçup giden bir allı turnayı sevdim.

Ben seni hiç sevmedim ki!

İçinden geçenleri benden saklayan ve bir bahane ile anı görüntülemek için deklanşöre basıp bedenimizi bir kareye sığdıran bir fotoğrafçıyı sevdim.

Ben seni hiç sevmedim ki!

Geldiği yere geri dönen, sesiyle yüreğimden öpen, harmanımı tutuşturan, beni dünyanın en mutlu insanı yapan, geceyi ve gündüzü paylaşmaktan haz duyduğum, damarlarımda kan gibi dolaşan ve bir mesajında:

Kalbimin vuracak damarı oldun

Derdime gamıma galanım oldun

Kalbime bakıştan duyanım oldun

Ben sana muhtacım sen bana muhtaç. diyerek dönüşü ancak toprakla mümkün olabilecek bir seveda ateşini kalbime koyan, acımı hisseden, sevincimi paylaşan, yakan, kavuran, küllerimi havaya savuran, küllerimden tekrar ateş yakıp gam dağlarını tutuşturan, gözlerimden bulut sağdıran, kalbimi sıkıştıran, nefesimi daraltan ve açan, olduk olmadık korkuları içime salan, akşam kara bulutlarla gelen, sabah bahar esintisiyle uyandıran, bazen kolumu kanadımı kıran, bazen kolum kanadım altına giren bir simurgu sevdim.

Ben seni hiç sevmedim ki!

Sazını boynuna asıp meydanda er dileyen, kirpik ordularıyla gönül sarayımı kuşatan ah dedikçe kirpik atan yüreğimi hedef tahtası yapıp ordularına ok attıran sonra Koç Köroğlu gibi meydanda dönüp duran dilini kılıç gibi kullanan ve her darbeden sonra kanayan ruhuma yalnızlık süren, acım arttıkça kendinden geçen, sonra vicdana gelip yarımı gönlünün sargı bezleriyle saran bir aşığı sevdim.

Ben seni hiç sevmedim ki!

Her sabah telefonumla birlikte kalbimi titreten, sabah işe vardığımda sevgi çayımı önüme koyan, güne gülümseyerek başlatan, hasreti yüreğinde taşıyamayıp benimle bölüşmeye çalışan, kavuşmak için dua katlarına avuçlarındaki kuşları gönderen, eyleme birlikte katılmamız için her gün en az on kere telefonumu çaldırıp sevgiyi gündemde tutan, efkar barometrem yükseldiğinde içimi ısıtan kelimelerle vaktimi selamlayan bir güzeli sevdim.

Ben seni hiç sevmedim ki!

Zamanın bir kavşağında çelik gövdeli bir kuşun içinde Bakü semalarında süzülerek toprağa basacağım hayaliyle yaşadığım ve hayalimi gerçekleştirmek için hazırlık yaptığımdan haberi olmayan yola çıkarken falan zaman orada olacağım beni

bekle diyeceğim ve beni bekleyecek, vuslat anında kalbimin durmasından korktuğum ve korkumu mutluluk gözyaşlarıyla savuşturacak Zengilanlı birisini sevdim.

Ben seni hiç sevmedim ki!

Hasretime daha fazla dayanamayıp:

Sensin yüreğimin gönül hemdemi

Sensiz bu dünyada yerim yok benim diyerek yola çıkan, yoluna kurban olduğum belimdeki çocuklara ana olarak düşündüğüm, ağladığımda göz yaşlarımı kirpikleriyle silen, havaalanında kucaklaştığımızda bağrıma basacağım, İstanbul'u, Bursa'yı, Eskişehir'i, Konya'yı, Kayseri'yi ve yüreğimin şehrini gezdireceğim, hayatı anlamlandıracağım, helalinden eşim diyeceğim, nefesini koklayacağım, kokusunu bizzat duyacağım onsuz bir hayatı düşünemediğim bir "Gurbet Kızı"nı sevdim.

Ben seni hiç sevmedim ki!

Beni gönül bahçesine davet eden, ilk ve son seveni olacağımı söyleyen, damarlarımdaki kanla tomurcuğunu sulatan, gonca bir gül olunca bir başkasına toprak olmadan kokmayacağını söyleyen, rengimi uçuran, betimi benzimi attıran, bazen damarlarımdaki kanı foşur foşur akıtan, bazen serum gibi damla damla emen bir gülü sevdim.

Ben seni hiç sevmedim ki!

Nöbetleşerek birbirimizin gecelerini bekleyen, birimiz uyurken diğerimiz gözümüzü kırpmadan uyuyanın yüzünü seyreden ve bazen yağmur bulutlarına yakalanıp farkına varmadan yağmur damlalarını sevdiğinin yüzüne damlatan ve gayri ihtiyari onun uyanması sağlayan, sonra ikisi de uykusuz kalan, sabah işe zor yetişen ama halinden şikayetçi olmayan, canım dediğinde ağzında binlerce can dökülen, kanım dediğinde damarlarındaki kanların harekete geçtiğini bizzat duyan, hayatım dediğinde ilk tanışıklıkla birlikte başlayan ve ölünceye kadar hayat arkadaşı gibi hayatım kelimesine anlam yükleyen ve şu anda kendisine mektup yazarken benden mesaj bekleyen, telefonumu çaldıran, bu gün benim hayalimle gezerken bir taksi altında kalma tehlikesi ile karşı karşıya kalıp Allah'ın bana bağışladığı sevgimi yüreğinden taşıran gece boyu hayaliyle yanımda duran, ya da hayalimi yorgan gibi üzerine çekip gelecek için planlar yapan, canımdan bir parçayı sevdim.

Ben seni hiç sevmedim ki!

Küçük bir kasabada öğretmenlik yapan, hasretle mektubumun yolunu gözleyen, mektubum eline geçince sevincini göremediğim, mektubu yakalattığında içini nasıl bir korku sardı bilemediğim, her gün benden bir haber var mı diye internet kafeyi yol eden ve iki satır yazmak için bile olsa elleri titreyen, mektuplarımı yetirince anlamayan anlamak için de "*daha açık mektup yaz*" diyen, Ferhat ile Şirin, Kerem ile Aslı, Yusuf ile Züleyha vs. hikayelerini belki de okumamış olan. Beni okumaya çalışan, okurken yanlış anlayan, sevmekten haz ve huzursuzluk duyan, sevgimin kendine yetmeyeceğini sanan, bazen cesaretlenip bu sevdanın sonunda ölüm yok ya deyip:

Aşığım yaraya merhem eylerem

Bu canı o cana kurban eylerem

Sene yetmek için isyan eylerem

Sen seven keshere yardım et Allah. diye Allah'dan yardım dileyen ama hayır ve şerrin Allah'dan geldiğini bildiği halde kalbi mutmain olmayan sevgiyi yüreğinde taşıırken düşürürüm endişesi ile hesapsız kitapsız hareket eden, susadığı zaman göz çışmeme gelen bir sunayı sevdim.

Ben seni hiç sevmedim ki!

Helali olması için bir dağı delerek su getirme şartı koşulan, külüngü dağa vurmaya başladığında başka dağların ses verdiğini duyan, içinden bana imkansız şart koşacağına öldürseydin de kurtulsaydı diyen, Ferhat Hu deyip külünk salladıkça kayalardan çingı çıkarken yüreği tutuşan, günlerin, haftaların, ayların imkansız başarmaya yeminli Ferhat için iş olmadığını gören ve Ferhathh diye bağırınca Ferhatı iştaha getiren ve son külünk darbesiyle birlikte dağı delen ve dağın öbür yamacındaki suyla suya kapılan Ferhat'a arkasından Ferhattttt suuuuuuuuu diye bağırın Şirin'i sevdim.

Ben seni hiç sevmedim ki!

Hesabı kitabı sevgi üzerine kurulan ve severken önceleri hiçbir şart koşmayan, sevgiyi bende tadan, yakmayı bende deneyen, ayrılığın ölümden zor geleceğini bilmeyen, kavuşmayı bir beden bir bedene sarılması zanneden, Allah'ın ipine sınıksı sarılıp O'ndan yardım dilemesini bilmeyen ve O'na gereği gibi kul olmadan istediklerine kavuşacağını bilinciyle hareket etmeyen, korkularının üzerine gitmeyip, korkularının altında kalan, önceleri gözlerini gözlerime doya doya baktırma hayali ile yanıp tutuşan, şimdilerde bu aşkın yükünü kaldıramam endişesi ile kendini ve beni yeyip bitiren ve bundan dolayı boynumu kendi boynu gibi bükme isteyen bir sümbülü sevdim.

Ben seni hiç sevmedim ki!

Kaç bahardır gönlünün toprağında beslediği sevgiyi sunabilecek bir sevgiliyi bekleyen, sevgiliyi tam bulmuşken değerinin bilinmeyeceği endişesi ile tekrar toprağına dönen, bir başka zamanda tekrar o sevgiliyi görece mi göremeyecek mi bir anlık da olsa düşünüp hayatını derinden etkileyecek bir karar alıp almama arasında bocalayıp duran, ve toprağında söküldüğünde sevgilinin toprağında bir daha açmam endişesiyle içinin derinliklerine gömülen bir kardeleni sevdim.

Ben seni hiç sevmedim ki!